

Arrest

nr. 319 640 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 september 2024.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Albanië, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 18 januari 2024 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet

Bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd Albanië opnieuw aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu

verzoeker uit Albanië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoeker verklaart uit vrees voor E.M. niet naar Albanië te kunnen terugkeren. Door zijn medewerking met de Belgische politie zou hij door zijn Albanese bende als spion worden beschouwd, waardoor hij bij terugkeer naar Albanië uit wraak gedood zal worden. Beroep doen op de autoriteiten aldaar is luidens hem onmogelijk, aangezien de Albanese politie en justitie notoir corrupt zijn en aangezien E.M. zeer invloedrijk is en hij de burgemeester van Tirana tot zijn vrienden kan rekenen.

3. De Raad onderstreept dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoeker in casu niet slaagt.

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, met name de COI Focus "Albanië Algemene Situatie" van 15 december 2022, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. Het CGVS erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië, maar stelt niettemin vast dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit alles wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze toegelicht.

Uit voormelde landeninformatie blijkt dat er in Albanië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Noch het betoog van verzoeker, noch de informatie waarnaar hij verwijst waarin onder meer wordt verwezen naar corruptie teneinde de beschermingsmogelijkheden in Albanië op de korrel te nemen, kan doen besluiten dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De door hem aangehaalde informatie in het verzoekschrift is immers dezelfde als de informatie waarop voorgaande analyse is gebaseerd.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Verzoeker slaagt hierin evenwel niet. Hij toont immers niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

Verzoeker heeft immers geen van de door hem ervaren problemen gemeld bij de bevoegde autoriteiten. Zijn uitleg voor zijn nalaten, met name omdat het onmogelijk is tegen E.M. stappen te zetten gelet op de aanwezige corruptie binnen de politie en E.M. zeer invloedrijk is, overtuigt niet. De commissaris-generaal bemerkt in dit verband terdege: "Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers

dat de invloed van M.(...), als hij al in leven zou zijn, sterk tanend is. Uit de resultaten van het Sky ECC-onderzoek blijkt weliswaar dat M.(...) mogelijk handlangers binnen de Albanese overheid had. Zo worden bijv. de procureur van Kukës, X.L.(...), en een belangrijke politiedirecteur, O.B.(...), ervan verdacht samen te spannen met E.M.(...) en dus corrupt te zijn. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat de twee vermelde hoge functionarissen binnen justitie en politie in het kader van het corruptieonderzoek tegen hen gearresteerd werden. Dezelfde dag werden nog verschillende andere invloedrijke personen, zoals de voormalige politiedirecteur A.H.(...), gearresteerd. Er werd ook een arrestatiebevel tegen E.M.(...) uitgevaardigd. Tevens blijkt uit de beschikbare informatie dat de bezittingen van M.(...), die momenteel dus met de noorderzon is verdwenen, in beslag werden genomen en dat J.L.(...), een politieagent die kort voor E.(...)' al dan niet in scène gezette verdwijning met hem werd gezien, ofschoon hij toen werd gezocht, intussen voor 'ambtsmisbruik' werd veroordeeld. Dat E.M.(...) en zijn entourage anno 2024 onaantastbaar zouden zijn waardoor klacht indienen zinloos zou zijn, kan bijgevolg niet worden aangenomen. Bovendien blijkt uit niets dat, indien u daadwerkelijk slachtoffer zou worden van corrupte handelingen gesteld door de tegenpartij, u dergelijke corruptie niet zou kunnen aanklagen. U verklaarde weliswaar dat u eventuele corrupte handelingen van overheidsfunctionarissen niet zou kunnen aanklagen, omdat álles corrupt is (CGVS, p. 13). Uit de hierboven geciteerde informatie over onder meer X.L.(...) en O.B.(...) is evenwel reeds gebleken dat corrupte overheidsfunctionarissen in Albanië niet onaantastbaar zijn. Ook uit de hieronder geciteerde informatie blijkt bovendien dat er in Albanië mogelijkheden zijn om corrupte overheidsfunctionarissen aan te klagen.”

Het loutere gegeven dat verzoeker op het moment van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat plaatsvond op 3 mei 2023, niet op de hoogte was van de arrestatie van O.B. op 27 juli 2023 en hij hierover geen standpunt kon innemen, neemt niet weg dat, zoals uit voormelde informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt, O.B. in het kader van het corruptieonderzoek gearresteerd werd samen met nog verschillende andere invloedrijke personen. Los daarvan wijst Raad erop dat verzoeker de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot voormelde bevindingen, maar in casu niet overtuigt. Hij meent dat X.L. en O.B. niet de enige invloedrijke personen zijn bij de Albanese politie die corrupt zijn, maar doet hiermee geen afbreuk aan voormelde inlichtingen waaruit is gebleken dat corrupte overheidsfunctionarissen in Albanië niet onaantastbaar zijn. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt en toont niet aan dat E.M. en zijn entourage anno 2024 onaantastbaar zouden zijn waardoor klacht indienen zinloos zou zijn.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij in geval van een terugkeer naar Albanië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

4. De door verzoeker voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: “Aan uw identiteit en uw nationaliteit, aan de aan u door S.(...) toegebrachte slagen in december 2021 waardoor u in het ziekenhuis belandde (en waardoor u naar eigen zeggen in de criminaliteit terecht kwam) en aan uw arrestatie in maart 2022 wordt immers niet getwijfeld, net zomin er aan uw medische problemen in dit verband getwijfeld wordt. Dit alles doet echter niet de minste afbreuk aan uw hierboven vastgestelde beschermingsmogelijkheden in Albanië.”

5. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. Vooreerst heeft verzoeker op 3 november 2024 een aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet overgemaakt waarbij hij wijst op zijn mentale gezondheids-problemen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), hij bijkomende verklaringen aflegt en de in Albanië aanwezige corruptie benadrukt.

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 6 november 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Engels – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota en benadrukt zijn mentale gezondheid. Ten tijde van zijn interviews bij verweerder en de Dienst Vreemdelingenzaken was hij niet in staat coherente verklaringen af te leggen, wat ook blijkt uit een nota van een ambtenaar van laatst vermelde dienst die hierin stelt dat verzoeker verward overkwam en moeilijk te interviewen was. Verzoeker stelt dat zijn gezondheidstoestand hem niet toeliet duidelijke verklaringen af te leggen, terwijl er wel degelijk elementen voorliggen die een vrees bij terugkeer naar Albanië ondersteunen. Hij heeft in België in de gevangenis gezeten en verklaringen afgelegd waardoor hij in de problemen is gekomen met een misdaadbende die is gelinkt aan een zekere [M.]. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing is genomen op basis van een onvolledig dossier. Zijn verklaringen heeft hij al lang geleden afgelegd en bij een nieuw interview door verweerder zou hij thans “veel helderder” zijn en de bestaande onduidelijkheden kunnen verklaren. Door de voorzitter gevraagd of hij nieuwe medische attesten bijbrengt, antwoordt verzoeker ontkennend maar stelt hij dat hij actueel nog steeds wordt opgevolgd door een psycholoog. Waar de voorzitter erop wijst dat hij in de middelen van zijn verzoekschrift niet heeft uiteengezet dat hij mentaal niet in staat was om te worden gehoord, betwist of ontkent verzoeker dit niet maar wijst hij erop dat hij hierin wel zijn kwetsbare positie heeft benadrukt. Verzoeker stelt besluitend dat hij beschikt over nieuwe informatie die zou willen toelichten tijdens een nieuw interview bij verweerder en wijst erop dat hij thans nog wordt bedreigd, zij het onrechtstreeks via zijn “50% gehandicapte” broer.”

6. Met voormelde argumentatie brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 3 september 2024.

Vooreerst wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat verzoeker kampt met mentale problemen. In de bestreden beslissing wordt hierover gespecificeerd: *“U lijdt aan slapeloosheid, heeft nachtmerries en hyperventileert soms. U heeft naar eigen zeggen ook problemen met uw kortetermijngeheugen en bent volgens uw advocaat soms heel verward (zie beoordeling BPN DVZ; DVZ-verklaring 2e VIB, vragen 10 en 13; zie medisch dossier; CGVS, p. 15).”*

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 3 mei 2023 werden hem ook steunmaatregelen verleend om hier op passende wijze aan tegemoet te komen en werd bij de beoordeling van zijn vluchtmotieven rekening gehouden met zijn moeilijkheden om bepaalde zaken in de tijd te situeren (DVZ verklaring 2^e VIB, vragen 10 en 17; NPO CGVS, p. 3-5, 9).

In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de gegevens in uw administratieve dossier blijkt immers dat u psychische problemen heeft. U lijdt aan slapeloosheid, heeft nachtmerries en hyperventileert soms. U heeft naar eigen zeggen ook problemen met uw kortetermijngeheugen en bent volgens uw advocaat soms heel verward (zie beoordeling BPN DVZ; DVZ-verklaring 2e VIB, vragen 10 en 13; zie medisch dossier; CGVS, p. 15). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd bij de beoordeling van uw asielmotieven rekening gehouden met uw moeilijkheden om bepaalde zaken in de tijd te situeren (DVZ-verklaring 2e VIB, vragen 10 en 17; CGVS, p. 3-5; p. 9). Voor het overige blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken dat u niet in staat zou zijn om door een medewerker van het Commissariaat-generaal gehoord te worden. Op de Dienst Vreemdelingenzaken stipte u expliciet aan dat er volgens u geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst BPN DVZ, vraag 1). Op het Commissariaat-generaal gaf u, behalve dat u soms zaken kan vergeten (CGVS, p. 15) – hiermee werd, zoals aangestipt, rekening gehouden –, nergens aan niet in staat te zijn om uw verhaal te vertellen. Uit de inhoud van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u heel normaal en logisch op de gestelde vragen kon antwoorden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad bemerkt hierbij dat het feit dat een persoon een psychische aandoening heeft, op zichzelf niet betekent dat die persoon niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

De Raad stelt verder vast dat uit de bij het CGVS voorgelegde attesten (AD CGVS, stuk 5, map met documenten) niet blijkt dat verzoekers psychologische problemen van zulke aard zijn dat deze hem zouden verhinderen om de asielprocedure op een gedegen wijze te doorlopen en in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming volwaardige verklaringen af te leggen. Nergens wordt concreet gesteld dat verzoekers geheugen of cognitieve vermogens dermate zijn aangetast dat deze het voor hem zouden bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op eenduidige en precieze wijze mee te delen. De voorgelegde attesten tonen dan ook niet aan dat verzoeker door zijn mentale gezondheidstoestand of zijn medicatie wordt verhinderd om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten, nu er verder geen uitspraak wordt gedaan over de (mogelijke) invloed die deze problemen zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om coherente, volledige en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. De Raad bemerkt verder dat verzoeker geen nieuwe medische attesten voorlegt die hierover anders doen denken.

Uit de stukken zoals opgenomen in het dossier en met name de verklaringen die verzoeker aflegde bij de DVZ en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, blijkt tevens dat verzoeker in het algemeen in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de vragen begreep en doorgaans op gepaste wijze op kon antwoorden. Los van zijn moeilijkheden om bepaalde zaken in de tijd te situeren en hij soms zaken kan vergeten (DVZ verklaring 2^e VIB, vragen 10 en 17; NPO CGVS, p. 3-5, 9, NPO, p. 15), blijkt niet dat hij niet in staat zou zijn geweest om op een volwaardige manier deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud en de kernelementen van zijn beschermingsverzoek uiteen te zetten. De Raad neemt aan dat verzoeker door zijn psychologische problematiek met momenten verward kan zijn, maar benadrukt dat kan worden verwacht dat hij voldoende duidelijk is over de redenen die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst.

De Raad herinnert er in dit verband aan dat bij de beoordeling van verzoekers vluchtmotieven rekening werd gehouden met zijn moeilijkheden om bepaalde zaken in de tijd te situeren en dat hem alle kansen werden geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. Verzoeker licht niet toe op welke wijze deze hem geboden steunmaatregel tekortschoot.

Aldus kan in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2023 niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch zijn advocaat op voorhand enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijke onderhoud bij het CGVS. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf verzoekers advocaat aan dat verzoeker soms heel verward is, maar formuleerde verzoekers advocaat op zich geen bezwaar tegen het verloop van het persoonlijk onderhoud. Ten slotte heeft verzoeker ook in zijn verzoekschrift niet uiteengezet dat hij mentaal niet in staat was om te worden gehoord.

Naar het oordeel van de Raad blijken er geen elementen die de kwaliteit van het gehoor zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreks-inhoud in het gedrang kwam.

Er is bijgevolg geen indicatie dat het persoonlijk onderhoud anders zou zijn verlopen indien verzoeker op een andere manier zou zijn gehoord. Ook heeft de advocaat van verzoeker hieromtrent op het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen geformuleerd. Gelet op het voorgaande, is de Raad van mening dat, niettegenstaande hij psychologische problemen kent, ook van verzoeker mag worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek, de feiten die de oorzaak zijn van zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een volledige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van het verzoek, zodat op basis van dit relaas kan worden nagegaan of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd.

Uit wat voorafgaat blijkt niet dat de commissaris-generaal de bijzondere procedurele noden van verzoeker niet voldoende zou hebben ingeschat noch blijkt dat hij niet adequaat zou hebben vastgesteld welke passende steunmaatregelen moesten worden genomen. De Raad herinnert eraan dat *“de ‘passende steun’ die de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal verlenen indien de verzoeker wordt geïdentificeerd als een verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft, omvat volgens overweging 29 van de richtlijn het verlenen van voldoende tijd, het tot stand brengen van de nodige voorwaarden voor de daadwerkelijke toegang tot de procedures en voor het aanvoeren van de elementen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2548/001, 58)*. Gelet op wat voorafgaat blijkt dat in casu aan deze maatregelen werd voldaan.

Er werd bijgevolg correct geconcludeerd dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker stelt in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting dat hij heden mentaal veel helderder is, maar toont, gezien hoger is gebleken dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op 3 mei 2023 in staat was om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige wijze uiteen te zetten, niet aan dat het organiseren van een nieuw persoonlijk onderhoud van invloed zou kunnen zijn op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoekers bijkomende verklaringen in zijn aanvullende nota kunnen om die reden niet zonder meer worden aangenomen.

Verder wordt niet betwist dat verzoeker problemen kende met E.M. en diens misdadende. In dit opzicht doen de aanvullende verklaringen van verzoeker in zijn aanvullende nota, waarbij hij de link tussen hemzelf en E.M. tracht te verduidelijken, hier niet anders over denken.

In de bestreden beslissing en voormelde beschikking werd over zijn problemen met E.M. evenwel geoordeeld dat verzoeker niet heeft aangetoond dat er voor hem geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is. Hij heeft zich hiervoor immers nooit gewend tot de Albanese autoriteiten terwijl dit redelijkerwijs wel van hem kon verwacht worden nu hij niet heeft aangetoond dat E.M. en zijn entourage onaantastbaar waren en een klacht indienen tegen hem zinloos zou zijn geweest.

Door louter te volharden in de aanwezige corruptie in Albanië en in zijn aanvullende nota bijkomende verklaringen af te leggen over de band tussen E.M. en de burgemeester van Tirana, iets wat hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 3 mei 2023 had aangekaart, slaagt hij er niet in hier anders over te doen denken. In de bestreden beslissing en voormelde beschikking wordt erop gewezen dat de invloed van E.M. tanend is en er verschillende hoge functionarissen binnen de Albanese justitie en politie in het kader van een corruptieonderzoek in 2023 werden gearresteerd. In zijn aanvullende nota geeft verzoeker verder aan dat er in april 2024 meerdere gemeentelijke functionarissen in Tirana werden gearresteerd op verdenking van corruptie. Naar aanleiding hiervan heeft de Albanese oppositie herhaaldelijk opgeroepen tot het aftreden van de burgemeester omwille van zijn betrokkenheid bij deze schandalen (aanvullende nota, p. 5-6). Uit dit alles blijkt duidelijk dat corrupte overheidsfunctionarissen in Albanië niet onaantastbaar zijn en het mogelijk is om ook hen aan te klagen. Het loutere gegeven dat de burgemeester van Tirana ondanks alles zijn functie blijft behouden en hij alle betrokkenheid bij enige vorm van corruptie ontkent, doet hier geen afbreuk aan. Er werd overigens ook een arrestatiebevel tegen E.M. uitgevaardigd. Tevens blijkt uit de beschikbare informatie dat de bezittingen van E.M., die momenteel met de noorderzon is verdwenen, in beslag werden genomen en dat een politieagent die kort voor de al dan niet in scène gezette verdwijning van E.M. met hem werd gezien, intussen voor 'ambtsmisbruik' werd veroordeeld. Dat klacht indienen zinloos zou zijn, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Louter stellen dat hij thans nog werd bedreigd, *“zij het onrechtstreeks via zijn “50% gehandicapte” broer”*, doet hier niet anders over denken.

De vaststelling in de beschikking dat verzoeker niet in concreto aannemelijk maakt dat hij in geval van een terugkeer naar Albanië, met betrekking tot de gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanese aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden, blijft derhalve staande.

Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Bijgevolg geeft verzoeker geen substantiële redenen op om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO